

Pane, som rád, že si sa stal svetlom môjho života. Zatiaľ som nemal takú možnosť ako Peter, Jakub a Ján. Nevidel som Tvoju žiariacu tvár. Napriek tomu verím, že ju uvidím vo chvíli, keď splníš svoj sľub a prídeš aj po mňa, aby si ma so všetkými spasenými vzal do svojho kráľovstva. Amen

„Vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána a vystúpil na vrch modliť sa. Keď sa modlil, premenila sa Mu tvár a odev zaskvel sa Mu bielobou. A hľa, zhovárali sa s Ním dvaja mužovia: Mojžiš a Eliáš a, zjavení v sláve, hovorili o Jeho smrti, ktorú mal podstúpiť v Jeruzaleme. Petra však a tých, čo boli s Ním, premohol spánok, a keď sa prebudili, videli Jeho slávu a tých dvoch mužov, ktorí stáli s Ním. Keď títo odchádzali od Neho, povedal Peter Ježišovi: Majstre, dobre je nám tu. Urobme tri stánky: jeden Tebe, jeden Mojžišovi, jeden Eliášovi;...Keď toto hovoril, povstal oblak a zastrel ich. A báli sa, keď vchádzali do oblaku. A z oblaku zaznel hlas: Toto je môj vyvolený Syn; Jeho poslúchajte! Keď hlas ešte znel, spozorovali, že Ježiš je sám.“

Každé stretnutie s iným človekom na nás vplyva. Či chceme, alebo nechceme, každé stretnutie zanechá na nás stopy. Niekedy je to povzbudenie, alebo znechutenie, inokedy radosť alebo bolesť, chuť do života alebo smútok. Niekedy by sme niektoré stretnutia najradšej vymazali zo svojho života, nahovárajúc si, že sa nikdy nestali. Z toho plynie pre nás poučenie, aby sme sa vždy snažili z našej strany urobiť stretnutie s iným človekom pre nás aj pre neho príjemným. Takéto stretnutie pripravil Pán Ježiš svojim učeníkom. Vrch, na ktorý vedie Pán svojich učeníkov, aby poznali Jeho veľkosť, je údajne najkrajší v Galilei a je z neho nádherný pohľad. Tu stojí teraz Ježiš so svojimi učeníkmi, ktorí onedlho budú aj pri ťažkom modlitebnom zápase v Getsemane. Stará sa o nich, aby boli na ťažkú skúšku pripravení. Tu zažívajú veľkú noc pred Veľkou nocou. Tu Boh zjavuje slávu svojho Syna. Pekne to opisuje dnešné evanjelium. Ježiš im pripravil zážitok na celý život. Užasnutí učenici sa zmohli iba na jedno. Za všetkých to vyjadril Peter: Majstre, dobre nám je tu. Čo tak oslovilo učeníkov? Evanjelista nám o tejto udalosti hovorí iba heslovito. Ježiš sa šiel na Horu modliť. Väčšinou chodieval sám, lebo chcel byť v dôvernej modlitbe s nebeským Otcem. Teraz však urobil výnimku a zobral so sebou aj troch svedkov. A tí videli Jeho premenenie. Evanjelista Lukáš opisuje, ako Ježiš pri premenení vyzeral: Premenila sa Mu tvár a odev zaskvel sa bielobou. Dnes sa často hovorí o akomsi žiarení energie z človeka na človeka. Hovorí sa o mohutnej sile, ktorá pohýna iných buď k dobrému alebo k zlému. Vieme však, že takéto žiarenie vychádza z človeka i po stretnutí s Bohom. Spomeňme si na Mojžiša, ktorého tvár žiarila, keď sa vrátil z hory Sinaj po stretnutí s Bohom. Možno aj my sme mali takú skúsenosť, že doslova sme videli na človeku, že žije duchovne, že jeho tvár naozaj žiari. Stretnutie s Bohom týchto ľudí vnútorne premenilo, naplnilo ich pokojom a vnútornou energiou. Veľmi krásne je to vypovedané vo filme o Tomášovi Beketovi, anglickom biskupovi. Mladý mních ho chcel zavraždiť, lebo ho pokladal za zradcu, ktorý sa stal biskupom z vôle kráľa a nie z vôle Boha. Biskup sa mu však ubránil. No ešte raz sa stretli a mních ho chcel opäť zabiť. Sledoval ho potajomky a videl na biskupovi, že má nejaký problém. Biskup Beket sa šiel modliť do kaplnky. Mních potichu kráčaľ za ním a keďže sa Tomáš Beket modlil nahlas, počúval jeho modlitbu. V modlitbe biskup mu nechtiac otvoril svoje vnútro a mních videl, že biskup bráni záujmy Boha a nie kráľa. Opäť urobil to, čo pred časom. Priskočil k biskupovi, nie s dýkou v ruke, ale si pred neho kľakol a pobožkal mu prsteň. Tým ukázal, aká zmena sa s ním udiala. Z biskupovho nepriateľa sa stal jeho spolupracovník a priateľ. Biskup žil v spojení s Bohom a to spojenie bolo na ňom vidieť. Každý z nás si vo svojom živote kladie ciele, ktoré túži dosiahnuť. Lenže čo sa stane, keď to dosiahneme? Povieme si: Dobré je nám tu, to nám stačí, čo ešte potrebujeme v živote? Mali by sme cítiť rozdiel, keď povieme: Dobré je mi tu! Je rozdiel, keď myslím na život naplnený Bohom a tento život vníma ako službu a zároveň sa raduje, že svojim životom môže konať dobro. Pre takého človeka je domovom nebo, ktoré

pocit'uje už tu na zemi. Ale je rozdiel, keď vníma život len ako plné brucho, či tučné bankové konto. Pre týchto je ich život, ako píše apoštol Pavel, na hanbu a záhubu. Či nie sme toho svedkami aj v dnešných časoch?

A buďme úprimní, že aj my, hoci sa hlásime ku Kristovi, neberieme život vždy tak, ako to od nás očakáva Kristus. Často povieme, že nám je tu dobre, ale pri tom myslíme len na pozemské dobra a zabúdame na nebeské. Nuž teda môžeme povedať: dobre je nám tu? Lebo žijeme s Kristom a to nám stačí. Dnešné evanjelium nám radí, čo musíme urobiť, aby sme mohli smelo povedať: dobre je nám tu. Všimnime si ešte raz učeníkov: išli za Ježišom dobrovoľne a potom za odmenu zasiahol Boh a oni mali príjemný zážitok. Tieto prvky majú spätnú väzbu: ja chcem ísť k Bohu a On mi zo stretnutia s Ním urobí zážitok. My často používame len jeden prvok, a to, že Boh mi musí urobiť pekný zážitok. Ale pozor, ja mám ísť za Ním dobrovoľne. Boh bude iba vtedy pôsobiť, iba vtedy budem mať vnútorný zážitok, ak ja to všetko budem konať a prijímať s radosťou a s túžbou po stretnutí s Ním. Amen

Modlitba: Pane, daj nám silu, aby v Tvojej prítomnosti prenikalo do nášho života svetlo a sila, aby sme si vždy mohli povedať: Dobré je nám tu v Tvojej blízkosti. Chceme sa snažiť nielen v tomto pôstnom čase, ale po celý svoj život viesť svoj duchovný život smerom k Tebe. Amen

Odporúčané piesne: 387, 448, 110